

Az idei tanév első kirándulása hosszúra sikeredett, de amilyen hosszú, olyan tartalmas is volt! Már péntek kora délután útnak indultunk, és csak vasárnap este tértünk vissza a kollégiumba. A hétvége során voltunk: Miskolcon, Sátoraljaújhelyen, Pálházán, Sárospatakon és Monokon is.

Az első állomásunk Miskolcon volt, ahol egyből elfoglaltuk a szállásunkat. Egy kollégiumban szálltunk meg, így ismerős volt a közeg, főleg, hogy ott is AJTP-s diákok élik mindennapjaikat. Másnap korán reggel már úton voltunk Monok felé. Itt egy híres magyar, Kossuth Lajos szülőházában jártunk. Az idegenvezetőtől sok olyan információt tudtunk meg, amit még az iskolában sem hallottunk. Látogatásunk végén elénekeltük a jól ismert Kossuth nótát, majd jókedvűen távoztunk onnan. Vizsoly volt a következő úti célunk. A finom és bőséges ebéd után egy igazán érdekes előadásmódban ismertük meg a vizsolyi Biblia történetét. Nem a szokásos bemutatót ültük végig, hanem mi is bekapcsolódtunk az eseményekbe. Néhány diák és idegenvezetőnk részvételével egyfajta „színi” előadást láthattunk. A Biblia első oldalát a végén eredeti szerkezettel ki is nyomtattuk. Azért, hogy ne maradjon ki, a vizsolyi templomot is meglátogattuk. Ezután buszra szálltunk, és meg sem álltunk Sátoraljaújhelyig. A kiránduláson nem csak tanultunk, hanem szórakoztunk is. Libegőn ülve csodálhattuk meg az északi tájat. Mindenki leküzdötte a tériszonyát és élvezte a kilátást. A nap végére nagyon elfáradtunk, és már alig vártuk, hogy a szállásunkra megérkezzünk. Szombaton Pálházán aludtunk. Itt ismét kedves fogadtatásban volt részünk. Vacsora után az egész osztály összegyűlt, és mint minden bennmaradósan, jókat nevettünk, és régi történeteket meséltünk egymásnak. A következő nap egy várlátogatásra került sor. Így eggyel több várat tudhatunk magunkénak. Nyelvújítónk, Kazinczy Ferenc múzeumát is bejártuk, ahol nyelvünk különleges és vicces fordulatait mutatták be. Utolsó állomásunk Sárospatak volt. A Rákóczi-múzeum igazán különleges tárgyakkal volt felszerelve, ami érdekesebbé tette azt. Nagyon sokat tudhattunk meg, amit valószínűleg mindenki hasznosít majd a történelem órákon. Megebédeltünk egy kedves kis vendéglőben, majd útnak indultunk haza. Az úton estefeled megálltunk vacsorázni, majd továbbindultunk. 9 órakor értünk haza, és mindenki fáradtan dőlt be végre a saját ágyába.

Összegezve elmondhatjuk, hogy ez a kirándulás igazán tartalmas és tanulságos volt. Reméljük, a következő is ugyanilyen jó hangulatban fog telni.

Tamás Diána